

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 16/2020
25.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Мирољуба Томића, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 464/20 од 16.09.2020. године, против пресуде Прекршајног суда у Београду 68 Пр 15785/19 од 28.11.2019. године и Прекршајног апелационог суда 11 Прж 4884/20 од 08.06.2020. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 25.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Београду 68 Пр 15785/19 од 28.11.2019. године и пресуда Прекршајног апелационог суда 11 Прж 4884/20 од 08.06.2020. године и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 68 Пр 15785/19 од 28.11.2019. године окривљена АА, одговорно лице у правном лицу ББ ДОО са седиштем у ..., ..., оглашено је одговорном што је дана 10.04.2019. године у 16,06 часова у Београду, у улици ... бр. ... општина ... затечено моторно возило регистарске ознаке ... -...-, паркирано на површини јавне намене, коловозу, на начин да омета коришћење улице те је услед пропуштања да над возачем врши надзор, односно контролу, омогућило ометање у коришћењу коловоза што је супротно одредби члана 23. Одлуке о комуналном реду, чиме је учинила прекршај из члана 64б став 2. у вези става 1. тачка 15) Одлуке о комуналном реду, за шта је применом наведених законских одредби и одредби чл. 5, 39-42. и 315. Закона о прекршајима, осуђена на новчану казну у износу од 5.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, а обавезана је и на сношење трошкова поступка у износу од 3.000,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалби окривљене, одговорног лица у правном лицу ББ ДОО са седиштем у ..., ... апелациони суд је пресудом 11 Прж 4884/20 од 08.06.2020. године одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Прекршајног суда у Београду 68 Пр 15785/19 од 28.11.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда 11 Прж 4884/20 од 08.06.2020. године Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне

повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима. Наводи да је окривљена у својству одговорног лица у правном лицу побијаном првостепеном пресудом оглашена одговорном и осуђена зато што је моторно возило регистарских ознака -... дана 10.04.2019. године било непрописно паркирано на површини јавне намене, коловозу, на начин да омета коришћењу улице, те је услед пропуштања да над возачем врши надзор, односно контролу, омогућила ометање у коришћењу коловоза, што је супротно члану 23. Одлуке о комуналном реду. Наводи да је до доношења Одлуке о изменама и допунама Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 50/18 од 26.06.2018. године, која је ступила на снагу 04.07.2018. године), до тада важећом одредбом члана 23. став 2. Одлуке о комуналном реду, била прописана прекршајна одговорност корисника возила (лица које је затечено у извршењу прекршаја) или власника возила који одговара по принципу објективне одговорности (уколико лице које је радњу извршило није затечено у вршењу радње). Међутим, наведеним изменама избрисан је део члана 23. став 2. наведене одредбе тако што је избрисана одговорност власника возила уколико лице које је радњу учинило није затечено у вршењу радње. Истиче да је потом Одлука о комуналном реду још два пута мењана, и то: Одлуком о изменама и допунама Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 92/18 од 11.10.2018. године, која је ступила на снагу 19.10.2018. године) којом је потпуно избрисан став 2. члана 23. Одлуке и затим Одлуком о изменама и допунама Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 118/18 од 21.12.2018. године) којом изменом суштински се не мења одговорност за учиниени прекршај. Имајући у виду наведено, сматра да је наведеним изменама за предметни прекршај аболитан најпре власник возила а потом и лице које је радњу извршило, те да су стога побијане пресуде незаконите јер судови нису применили одредбу члан 6. став 2. Закона о прекршајима по питању примене прописа који је најблажи за учиниоца. Указује да је Прекршајни апелациони суд пресудом 15 Прж 6317/20 од 22.05.2020. године на основу члана 250. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима ослободио одговорности извесно окривљено правно лице да је учинило прекршај 29.01.2019. године из члана 64б став 1. тачка 15) Одлуке о комуналном реду, налазећи да дело за које се терети по пропису није прекршај. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине а списе врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 287. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја.

Одредбом члана 23. Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 10/11... 50/18) прописано је да је у циљу заштите површина јавне намене и површина у јавном коришћењу, између осталог, забрањено ометање коришћења

улице или другог општинског пута заустављањем, паркирањем или остављањем возила нарочито на делу тротоара који није обележен за паркирање, односно на паркиралишту изван границе обележених паркинг места; у пешачкој зони; тргу и пјачети; зони успореног саобраћаја, осим на обележеним местима за паркирање; пешачком прелазу; бициклистичкој стази; месту на коме би се онемогућио или отежао приступ другом возилу ради паркирања или излазак возила са паркиралишта; колском улазу, односно излазу из зграде или дворишта и сл.

Из списка предмета произлази да је Секретаријат за послове комуналне полиције, Градске управе града Београда, лицу АА одговорном лицу у правном лицу ББ ДОО са седиштем у ..., ... издао прекршајни налог зато што је дана 10.04.2019. године уочено предметно моторно возило, власништво правног лица ББ ДОО са седиштем у ..., ..., непрописно паркирано на улици, односно коловозу, те је услед пропуштања одговорног лица у правном лицу да над возачем врши надзор, односно контролу, омогућено ометање пешака у коришћењу тротоара што је супротно материјалној одредби члана 23. став 1. Одлуке о комуналном реду, чиме је учинила прекршај из члана 64б став 2. тачка 15) исте одлуке, за који се изриче новчана казна у износу од 5.000,00 динара. Окривљена је преко браноца 27.05.2019. године, а по прекршајном налогу од 01.05.2019. године, прекршајном суду поднела захтев за судско одлучивање о издатом прекршајном налогу, на основу чега је покренут и вођен прекршајни поступак против окривљене у коме су донете побијане пресуде. Судови су у побијаним пресудама навели да је окривљена оглашена одговорном за пропуштање вршења надзора у време извршења прекршаја као одговорно лице власника возила - правног лица, над возачем који је погрешно паркирао возило.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује на то да су побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима.

Ово стога што првостепени прекршајни суд у изреци побијане првостепене пресуде није навео пропис односно одредбу на основу које је окривљена оглашена одговорном за прекршај, дакле није навео основ одговорности окривљене. Наиме, у изреци је наведено да је предметно возило било непрописно паркирано супротно одредби члана 23. Одлуке о комуналном реду чиме је окривљена учинила прекршај из члана 64б став 2. у вези става 1. тачка 15) исте одлуке. Међутим, одредба члана 23. Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 10/11... 50/18) која је важила у време извршења прекршаја, дефинише радњу прекршаја без навођења лица које за прекршај одговара, док члан 64б став 1. тачка 15) исте одлуке прописује новчано кажњавање за прекршај правног лица за поступање супротно одредби члана 23. ове одлуке. Дакле, наведеним одредбама није прописана одговорност за непрописно паркирање ни за лице које је радњу извршило нити за правно лице као власника возила као ни за одговорно лице у правном лицу односно није прописано које лице одговара за прекршај.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд налази да у побијаним пресудама није наведен основ одговорности окривљеног у смислу члана 6. став 1. Закона о прекршајима.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 25.02.2021. године, Прзз 16/2020

Записничар
Љиљана Петровић,с.р.

Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић